

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Llegir | Deia Goethe que hi ha tres classes de lectors: aquells que gaudeixen de la lectura sense jutjar-la, els que la jutgen sense gaudir-ne i aquells que la jutgen mentre en gaudeixen i en gaudeixen mentre la jutgen. A hores d'ara de la història, aclaparats per les prediccions apocalíptiques del final de la literatura, de la probable influència perniciososa del món virtual i del suposat analfabetisme militant de tantes i tantes persones que no llegeixen mai res, recordar la sentència de Goethe pot semblar tan fora de lloc com celebrar una primera comunió amb música *heavy* de fons. I, tanmateix, es continua llegint. A Banyoles consta l'existència de fins a set clubs de lectura: el de la llibreria l'Altell, el de l'AMPA de l'escola Pla de l'Ametller, el del Casal d'Avis, el de la Biblioteca de Banyoles en col·laboració amb l'Ateneu Obert de la Dona, el Juvenil de la Biblioteca, el format per treballadors i treballadores del Consell Comarcal i el d'Astrobanyoles, de temàtica específicament científica. Solen reunir-se cada mes o cada dos mesos. En tots hi col·labora la Biblioteca, que també ha endegat un programa amb el COIET (Centre Ocupacional i Especial de Treball Pla de l'Estany) per

tal de contribuir als objectius d'aquest organisme de promoure la integració i la participació de les persones amb disminució en la societat, així com el programa de voluntaris de la biblioteca amb la gent gran de les residències El Vellet i el Sagrat Cor. Podria ser que fos una moda passatgera que vesteixi com, en el seu moment, va vestir llegir *El nom de la rosa* i que després va derivar en una infecció de mala literatura. També podria ser que fossin, veritablement, uns brots verds que, a diferència dels que veuen –i no saben interpretar– en temps de crisi aguda alguns polítics, siguin fruit de l'interès personal i transferible d'una sèrie de persones que es troben per llegir i parlar-ne, és a dir, una baula més en la transmissió dels coneixements que ens ha fet humans, la demostració de la frase de l'escriptor Alberto Manguel «La literatura no depèn de lectors ideals, sinó només de lectors prou bons».

Escoltar | Per novè any es pot escoltar música i recitals al barri de Can Puig, a les Nit de Bosc. És un exemple brillant de com una associació de veïns és capaç de transformar la seva festa de barri en un esdeveniment cultural que s'obre a múltiples disciplines: teatre, música, timbalers i diables, discjòqueis... És una oferta gratuïta i de qualitat que aconsegueix allò que hauria de ser preceptiu a moltes administracions i no acaba de ser-ho: mantenir viu el barri i lluitar per aconseguir contínues millores.

LA SELVA

joan domènech

Els americanos han tornat a Lloret |

Lloret va ser, fa un segle, una de les poblacions on els que havien fet fortuna a Amèrica es van fer notar. En queden encara diversos testimonis, tot i la desaparició gairebé massiva de la renglera d'edificis modernistes, neoclàssics o eclèctics que embellien el passeig del Mar. Autoritats i gremis, a la caça de tot allò que pugui generar algun diner complementari, ara es tornen a recordar del passat. A començament d'estiu s'ha fet una recreació de la vida dels indians que ha tingut molta acceptació. Hi ha hagut conferències, cercaviles, fires, exposicions i tot un conjunt d'actes que tenen –diuen– vocació de continuïtat. Esperem-ho. Tot i que s'hi podria aplicar aquell adagi que diu «Quan fou mort el combregaren», benvinguts siguin aquests memorials en què es pretén lligar economia i cultura. Fa temps que moltes veus ho predicaven, això, i s'ha hagut d'arribar a la crisi per acceptar-ho.

Xavier Macià i el modelisme | Fa temps que a Lloret s'ha recuperat la tècnica dels antics mariners de fer vaixells en miniatura. L'iniciador més decisiu d'aquest moviment va ser Xavier Macià i Andreu, que al llarg de la seva

>> Club de lectura.

XAVI XARGAY

>> Nit de Bosc.

WWW.NITDEBOSC.COM

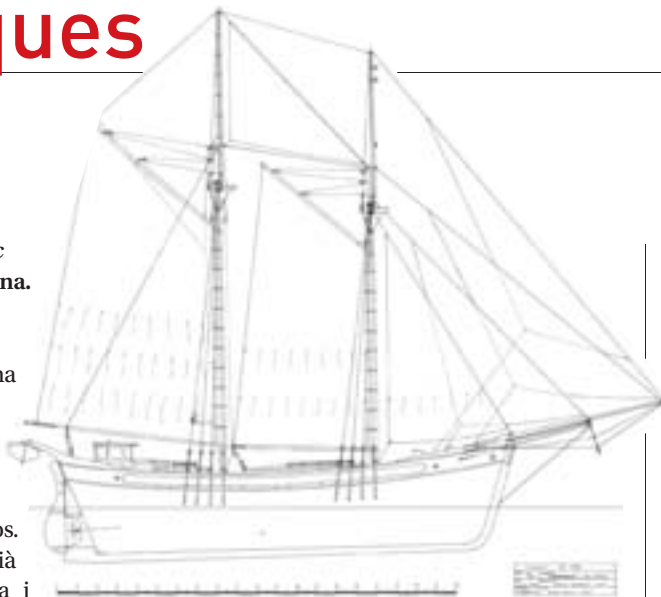
>> Americanos ressuscitats per la màquina del temps.

JOAN DOMÈNECH

>> *Plànol general i vèlic de la goleta Far Barcelona.*

vida ha reproduït una gran quantitat de bergantins, goletes, fragates, pailebots i tota mena de navilis amb aparells diversos. Afortunadament, Macià ha anat creant escola i això s'ha vist a les diverses exposicions col·lectives que s'han portat a terme a Lloret en els darrers temps. Malauradament, la darrera ha hagut de ser en homenatge pòstum. Xavier Macià ens va deixar de manera imprevista el 8 de juny de 2011, als setanta-sis anys d'edat, quan encara calia esperar moltes altres realitzacions seves. Per això els seus companys li han dedicat l'exposició que s'ha pogut veure a l'antiga capella dels Sants Metges, avui seu de la Confraria de Sant Elm, lligada als mariners. Mitja sala estava plena d'obres seves, i entre la resta hem vist també excel·lents treballs d'altres maquetistes, com la reproducció de la goleta *Far Barcelona*, de 1874, amb la qual alguns lloretencs vam voltar la Mediterrània els estius de 2007 i de 2009. El constructor, el Sr. Roca, ha reproduït amb tanta fidelitat el vaixell que, en aixecar una part de la coberta, es pot veure la cambra interior, amb la taula i els bancs per menjar, i les lliteres de tot el voltant.

Les antigues escoles parroquials |

El moviment reivindicatiu a favor de l'època dels *americanos* ha coincidit amb l'acabament de les obres de restauració externa de l'edifici estrenat el 10 d'octubre de 1920 que acollia la rectoria i l'escola parroquial. Aquest immoble fou lleugerament deformat cap allà a mitjan segle passat quan es va adaptar a cinema i va quedar convertit en una caixa de sabates sense gràcia, una part encara amb elements modernistes i l'altra amb totxo vist o simplement arrebossat. Els darrers rectors han fet l'esforç de retornar la dignitat al conjunt, i l'arquitecte tècnic lloretenc Jordi Soliguer ha intentat completar les parts malmeses recuperant i completant, dins del possible, la decoració de trencadís que hi havia hagut. Si voleu, hi ha una part de pseudomodernisme que alguna ànima purista pot criticar. Però davant del que teníem i que havíem de veure cada dia, celebrem que, d'una vegada, s'hagi recuperat el conjunt.

LA CERDANYA

erola simon

Kilian Jornet, Cerdà de l'Any | L'any en què se celebren 25 edicions del Cerdà de l'Any (1985-2011), el jurat ha decidit atorgar el guardó al jove Kilian Jornet, corredor de curses de muntanya i diverses vegades campió del món d'esquí de muntanya. Les entitats organitzadores de la distinció -Ràdio Pirineus, Institut d'Estudis Ceretans i Amics de Cerdanya- valoren en el premiat els seus mèrits personals en la difusió de la comarca de la Cerdanya dins i fora el nostre país, així com la seva implicació i reconeixement tant a l'Alta com a la Baixa Cerdanya. Tot i la seva juvenesa, els mèrits esportius de Jornet són incontestables, amb el seu esforç ha situat al mapa les valls que el van veure néixer i créixer i en competicions a tots els continents exporta la marca de Catalunya i dels Pirineus.

Fascinacions japoneses a Puigcerdà | El singular arquitecte català Antoni Gaudí va fer una estada d'un mes a l'Hotel Europa de Puigcerdà l'any 1911, per motius de salut. Durant aquesta estada, que reporten els diaris de l'època, es veié prop de la mort i fins i tot va fer testament. L'arquitecte japonès Hiroya Tanaka, un dels més grans especialistes sobre la figura del reusenc, ha visitat Puigcerdà

>> *Exposició de maquetisme naval amb la foto de Xavier Macià a primer terme.*

ACN - LOURDES CASADEMONT

>> *Conjunt modernista recentment recuperat i restaurat.*

JOAN DOMÈNECH

>> *Hiroya Tanaka a l'Arxiu de la Cerdanya.*

EROLA SIMON

